

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

תוכן עניינים

- א. לא פגעו בו קנאין ... הבא על הנכרית וכתוב בתריה יכרת ה' ... אם תלמיד חכם הוא לא יהיה לו ער בחכמים ועונה בתלמידים אם כהן הוא לא יהיה לו בן מגיש מנחה לה' צבאות ... כל הבא על הנכרית כאילו מתחתן בעבודה זרה.....1
- ב.. בית דינו של השמונאי גזרו הבא על הנכרית חייב עליה ... משום נשגזי נדה שפחה גויה זונה אבל משום אישות לית להו ואידך נשיהו ודאי לא מיפקרי3
- ג.. הבא לימלך אין מורין לו ... ולא עוד אלא שאם פירש זמרי והרגו פנחס נהרג עליו נהפך זמרי והרגו לפנחס אין נהרג עליו שהרי רודף הוא.....4
- ד. כל מקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב4
- ה. כהן ששימש בטומאה ... חייב מיתה בידי שמים5
- ו. מי שלקה ושנה בית דין מכניסין אותו לכיפה ... במלקות של כריתות עסקינן דגברא בר קמלא הוא6
- ז. היוצק והבולל והפותרת המולח המניף המגיש והמסדר את השולחן המטיב את הנרות והקומץ והמקבל דמים בחוץ פטור ואין חייבין עליהן לא משום זרות7

דף פב.

א. לא פגעו בו קנאין ... הבא על הנכרית וכתוב בתריה יכרת ה' ... אם תלמיד חכם הוא לא יהיה לו ער בחכמים ועונה בתלמידים אם כהן הוא לא יהיה לו בן מגיש מנחה לה' צבאות ... כל הבא על הנכרית כאילו מתחתן בעבודה זרה

כבר התבאר לעיל דף פא: שהלכה למשה¹ מסיני הוא שהבא על גויה בפרהסיא, דהיינו לעיני עשרה מישראל שהוא נקרא פרהסיא, קנאין פוגעין בו, כלומר כל הקודם להורגו הרי זה משובת.

¹ שו"ע ונו"כ אבהע"ז מז ב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

ואם לא פגעו בו קנאין ולא הלקוהו בית דין², אפי' בעל בצנעה³ הרי עונשו⁴ מפורש בקבלה שהוא בכרת, שנאמר (מלאכי ב פסוק יא יב) בְּגֵדָה יְהוּדָה וְתוֹעֵבָה נַעֲשֶׂתָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלַם פִּי חֲלָל יְהוּדָה קִדַּשׁ ה' אֲשֶׁר אָהֵב וּבָעַל בַּת אֵל נָכַר, יִכְרֹת ה' לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂנָה עַר וְעֵנָה וּגּוֹ, פִּירוּשׁ אִם תִּלְמִיד חֲכָם הוּא לֹא יִהְיֶה לוֹ עַר בַּחֲכָמִים וְלֹא עוֹנָה בַּתִּלְמִידִים⁵, ואם כהן הוא לא יהיה לו בן מניש מנחה לה' צבאות.

ואף הבא על בת גר תושב יש בו כרת⁶ שאין לך חילול גדול מלהכניס ברית קודש ה' בגויה⁷.

² מלשון זה משמע דעונש דקר' לא קאי רק על דבר שהו' אסור מן התורה כגון דרך אישות או פרהסי' אבל לא בצנעא ולשון כי חלל יהודה משמע ג"כ פרהסיא. ח"מ ה

³ בחלקת מחוקק ס"ק ה דייק שרק במקום שיש דין קנאים פוגעין או מלקות יש כרת וא"כ בצנעא נשאל בדרך אישות לא יהיה כרת אבל בבית שמואל ס"ק ד כתב שאפילו בצנעא יש כרת ואע"ג שפסוק זה הוא במלאכי ונזירת נשג"ז דהיינו בבעל בצנעא שלא בדרך אישות בית השמנואי גזרו והם היו אח"כ בבית שני וא"כ איך יהיה כרת בדבר שלא היה איסור בימי מלאכי כתב בעצי ארזים ס"ק ו שכבר בימי עזרא נגזרה ועזרא הוא מלאכי כדאיתא במגילה טו ע"א רק לא נתפשטה הגזירה בישראל ובאו בית השמנואי ועשו לה חיוזק ואע"ג שאם יש בה כרת א"כ לא הוצרכו לגזור משום נשג"ז שהרי בלא"ה אסור ורק עשו חיוזק עיין באבני מילואים ס"ק ד שגזרו שיהיה מלקות שאם משום כרת לבד לא היו עושים לו כלום ויש רשעים שרק משום מלקות יתרחקו מעבירה ולא משום כרת.

⁴ בשו"ת מנחת יצחק (ח"ג סימן סה) שמוכח מדבריו שהבועל ארמית אסור לקראו לס"ת, וממילא הוא הדין דאין לצרפו לעשרה. עוד כתב שכל הטעמים שעליהם סומכים המקילים, משום דנחשב קצת כתינוק שנשבה, לא שייך לענין נשואי נכרית, דאין רוב ישראל נכשלים בזה, ומחוייבים לעמוד בפרץ בכל האפשרות. ובשו"ת תשובות והנהגות (ח"ב סימן תקמ"ז) כתב דאמרינן בסנהדרין דף פב ע"א כל הבא על הנכרית כאילו מתחתן בעבודה זרה. וכן פסק הרמב"ם (פ"ב מהלכות איסורי ביאה ה"ו) למדת שהבועל כותית כאילו נתחתן לעכו"ם, שנאמר ובעל בת אל נכר ונקרא מחלל קדש ה'. מבואר שהמתדבק לנכרי, קשור לאלהיה, ויש עליו הומר עבודה זרה, ונחשב למשומד, ועיי"ש שהנשוי לנכרית, מנהג כל ישראל שקוברין אותו מחוץ לקבר. ועיי"ש שנסתפק אם יינו הוה יין נסך.

⁵ ע' תנ"כ"א זומא פ"ג לא ער בחכמים לא מי ששואל הלכה כענין בבית המדרש ולא עונה בתלמידים ולא מי שמשויב הלכה בתלמידים וע' רש"י מלאכי שם שכו' ער בתלמידים ועונה בחכמים, ער לשון אדם חריף, ובמצו"ד שם ער היינו תלמיד המעורר לשאול לרבו ספקותיו, ועונה הוא חכם העונה ומשיב. וע' בס' חסידים סי' רמ"ג וסי' שע"ד.

⁶ אבל בגוי הבא על בת ישראל אין בה כרת. ר"ן פ' בן סורר דף נב ונודע ביהודה תנינא אבהע"ז סי' קנ.

⁷ שו"ת רדב"ז סי' ב' אלפים קלב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סנהדרין

ועון זה⁸ אף על פי שאין בו מיתת בית דין אל יהא קל בעיניך, שיש בו הפסד שאין בכל העריות כמוהו⁹, שבן מן הערוה אף על פי שהוא ממזר הוא בנו לכל דבר ובכלל ישראל הוא, ובנו מן הגויה אינו בנו ומסיר אותו להיות אחר ע"ז, ודבר זה גורם לדבק בגוים שהבדילנו ה' מהם ולשוב מאחרי ה' ולמעול בו.

ב. בית דינו של חשמונאי גזרו הבא על הנכרית חייב עליה ... משום נשג"ז נדה שפחה גויה זונה אבל משום אישות לית להו ואידך נשייהו ודאי לא מיפקרי

הבא¹⁰ על הכותית דרך זנות במקרה, מכין אותו מכת מרדות מדברי סופרים¹¹, משום עכו"ם ומשום זונה¹² גזירה שמא יבא להתחתן, ואם ייחדה לו בזנות חייב עליה משום נדה¹³, ומשום שפחה, ומשום כותית, ומשום זונה,

⁸ רמ"א שם

⁹ ז"ל מהר"א שמיין יש מקשים אמאי לא הביא ההיא דעירובין (ימ). אינו מניח שום ישראל מהול ליכנס לגיהנם חוץ מהבא על הגויה שמחמת אותה עבירה ערלתו נמשכת ואינו ניכר שהוא מהול וצ"ל מאחר שפי' התוס' בפ' הזהב דאף הבא על הגויה עולה אחר י"ב חודש א"כ הוה כמו אשת איש שעולה נמי אחר י"ב חודש כדמוכח שם פ' הזהב וא"כ מאחר שכתב הסמ"ג שהיא קשה מכל עריות ממילא לא גרע מעריות דאשת איש שאינו עולה עד אחר י"ב חודש ואין צריך להזכירו עכ"ל וכתב רש"ל על זה אבל מ"מ אין נראה בעיני לומר כן שיהיה גדול עונשו משאר עריות שהן בכרת ומיתה אלא ר"ל שהפסד גדול יש כאן דעל ידי זה סופו להדבק בע"ז ולחלל השם והא דלא מייתי כאן ההיא דאברהם משום דהתוס' פי' לשם דהבא על הגויה אינו נענש לירד לגיהנם אלא א"כ יש לו שאר עבירות שיורד בשבילם לגיהנם דאז כשבא על הגויה אינו מעליהו אחר י"ב חודש משו"ה לא תני נמי הבא על הגויה באיך שלשה שיורדים ואינם עולים מיד ומהאי טעמא לא הזכירו הסמ"ג לפי שהוא רוצה להזכיר תיכף העון במי שבא על הגויה לחוד בלא צירוף שאר עבירות עכ"ל. ולענין ד אין צורך לכל הנ"ל כי לא בא להזכיר כאן העונש של עבירה כי בודאי גדול עונו מנשוא אלא דקמ"ל רבותא דמצינו גריעותא בעבירה זו מה שלא מצינו בעריות דישאל ועל כן אמר כאן הפסד ולא קאמר עונש. מ"ז שם

ב

¹⁰ שם הלכה ב וש"ע אבהו"ז מו א

¹¹ ואם יש לה בעל עיין בבאר היטב שם בשם תוס' קידושין כא ע"ב שעובר משום עשה של ודבק באשתו ולא באשת חבירו ועיי"ש בפתחי תשובה דמדברי הרמב"ם משמע שאפילו עשה לא יהיה דטאין אישות לעכו"ם אלא ביחס לחבירו עכו"ם אבל לא ביחס לישראל ועיין בריב"ש סי' ו ובאבני מילואים העלה שכיון שיש לגויה איסור שהרי היא חייבת מיתה כלקמן א"כ עובר על איסור דאורייתא של לפני עור עיין ל"ת רצמ ויהיה תלוי אי הוה כתרי עברא דנהרא ואכמ"ל

¹² ברמב"ם לא כתב משום זונה ועיין בחלקת מחוקק ס"ק ב

¹³ שאם היה במקרה לא גזרינן משום נדה יהודיה כיון שיכול להיות שאינו יודע שהיא נדה עכשיו משא"כ ביחד לו (רא"מ עה"ת ס"פ בלק)

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

ואם לא ייחדה לו אלא נקרית מקרה אינו חייב אלא משום כותית, וכל חיובין אלו מדבריהן

במה דברים אמורים כשהיה הבועל ישראל, אבל כהן הבא על הכותית לוקה מן התורה משום זונה¹⁴.

ג. הבא לימלך אין מורין לו ... ולא עוד אלא שאם פירש זמרי והרגו פנחס נהרג עליו נהפך זמרי והרגו לפנחס אין נהרג עליו שהרי רודף הוא

ואין הקנאי¹⁵ רשאי לפגוע בהן אלא בשעת מעשה כזמרי שנאמר (במדבר כה פסוק ח) וְאֵת הָאִשָּׁה אֶל קַבְּתָהּ אֲבָל אִם פִּירַשׁ אֵין הוֹרְגִין אוֹתוֹ, ואם הרגו נהרג עליו. ואם בא הקנאי ליטול רשות מבית דין להרגו, אין מורין לו ואע"פ שהוא בשעת מעשה¹⁶.

ולא עוד¹⁷ אלא אם בא הקנאי להרוג את הבועל, והרג הבועל את הקנאי אפי' בשעת מעשה כדי להציל עצמו מידו, אין הבועל נהרג עליו.

אם הוחזק ג' פעמים לבוא על הכותית י"א שמותר להרגו אף לאחר מעשה¹⁸

הבא על בת גר תושב¹⁹ אין הקנאין פוגעים בו אבל מכין אותו מכת מרדות.

ד. כל מקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב

¹⁴ שם הלכה ג ושם

¹⁵ רמ"א חו"מ תכה ד

¹⁶ שם הלכה ה

¹⁷ שם ובפרישה שם ס"ק ו

¹⁸ כ"כ בחכמת שלמה בהגהותיו לשו"ע סי' זה דכיון דבב"ד אין חייב מיתה הוי כעין מיתה בידי שמים דמהני תשובה וחיישינן שמא לאחר מעשה הרהר תשובה בלבו ולהכי לאחר מעשה אסור להרגו אבל בהחזק ג' פעמים הווי כמסור חו"מ סי' שפח סעי' יא שמותר להרגו אף לאחר מעשה ועיין אוצר הפוסקים שם אות יג בסופו שלפ"ז בייחד לו נכרית לאשה מותר לקנאי להורגו והקשו שם דגבי זמרי שהוא מקור דין זה איתא בגמ' בסנהדרין פב שארבע מאות ועשרים וארבע בעילות בעל אותו רשע באותו היום והמתין לו פנחס עד שתש כוחו ואיתא התם שאילו פירש זמרי היה נהרג פנחס עליו ואמאי הא ודאי עדיף מהוחזק ג' פעמים

¹⁹ כיון דמעשה פנחס וזמרי היה בכזבי שהיתה עובדת ע"ז לכן אין מקור לומר שה"ה בגר תושב שאינו עובד ע"ז (ערוך השלחן שם סעי' ה)

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סנהדרין

למרות שאסור²⁰ לאדם להורות לפני רבו מובהק לעולם, ואפילו תלמיד קטן שאין מחשיבין דבריו, ואין אדם סומך עליו, אפילו הכי אסור להורות לפני רבו²¹, וכל המורה לפניו חייב מיתה. לאפרושי מאיסורא, כגון שרואה אדם שעובר עבירה מפני שאינו יודע שהוא אסור, או מפני רשעתו, מותר²² להפרישו ולומר לו שהוא אסור, בפני רבו, שבכל מקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב. וכן בכל מקום שיש לחשוש לקלקול כשישתוק או שיבואו לידי עבירה מותר לומר אפילו בפני רבו ממש.

דף פב:

ה. כהן ששימש בטומאה ... חייב מיתה בידי שמים

כבר התבאר לעיל דף פא: שכהן טמא²³ בין טמא מת בין טמא שריץ²⁴ שעבר בעבודה מעבודת המקדש²⁵ חילל עבודתו וחייב מיתה בידי שמים על עבודתו, אע"פ שלא שהה שם שנאמר (ויקרא כב פסוק ב) וַיִּנָּזְרוּ מִקִּדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת שֵׁם קִדְשֵׁי הָרִי זֶה אֲזַהֲרָה לְעוֹבֵד בְּטוֹמְאָה וְלַחֲלֹץ הוּא אֹמֵר (שם פסוק ט) וּמָתוּ בּוֹ פִי יִחַלְלֶהוּ מִה חִלּוֹל הָאֹמֵר שֵׁם חַיִּיב מִיִּתְּהָ בִּיּוֹדֵי שָׁמַיִם, אִם כֹּאן מִיִּתְּהָ בִּיּוֹדֵי שָׁמַיִם וְכֹל לֹא שְׁחִיבִין עֲלָיו מִיִּתְּהָ בִּיּוֹדֵי שָׁמַיִם לֹקִין עָלָיו.

אינו חייב²⁶ מיתה בידי שמים אלא בארבע עבודות שהור חייב עליהם, דהיינו עבודה תמה ולא על עבודה שיש אחריה עבודה והם ארבע עבודות בלבד על הזריקה ועל ההקטרה ועל ניסוך המים בחג ועל ניסוך היין תמיד.

²⁰ שו"ע ונו"כ יו"ד רמב"א

²¹ שו"ע ברכה יורה דעה סימן רמב"א ס"ק ב

²² עיין חכמת שלמה שם דאף באיסור דאורייתא אינו מחויב לומר כן רק רשות, וגם באיסור דרבנן מותר לו לומר לפני רבו ואין חילוק בזה בין דאורייתא או דרבנן וכלשון השו"ע שכתב מותר, ולא חייב

²³ רמב"ם ביאת המקדש פ"ד ה"א ועיין מנחת חינוך רסה אות ג

²⁴ ליקוטי הלכות זבחים כב ע"ב יד ע"א בדפ"י) בתורת הקדשים אות ט ובזבח תודה ד"ה ונקטינן ואם כבר טבל וצריך רק הערב שמש בשביל ליטהר חייב משום לאו דלא יחללו ל"ת עו

²⁵ וה"ה בבמה גדולה עיין ברדב"ז שם

²⁶ רמב"ם שם פ"ט ה"י וה"ב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

כמבואר להלן בעבודת הזר, אבל שאר עבודות אף שהם פסולים אינם במיתה אלא באזהרה וחייב מלקות.

כהן ששמש²⁷ בטומאה לא היו אחיו הכהנים מביאין אותו לבית דין אלא פרחי כהונה היו מוציאין אותו חוץ לעזרה ופוצעין את מוחו בגזירין.

ו. מי שלקה ושנה בית דין מכניסין אותו לכיפה ... במלקות

של כריתות עסקינו דגברא בר קטלא הוא

ועוד התבאר שם שמי שלקה בבית דין²⁸ על איסור כרת ולקה פעם שנייה על אותו כרת עצמו כגון שאכל חלב ולקה עליו ואכל חלב פעם שנייה ולקה עליו אם אכל פעם שלישית אין מלקין אותו²⁹, אלא מכניסין אותו לכיפה³⁰ והוא מקום צר כפי קומתו ואינו יכול לשכב בו, ונותנין לו לחם צר ומים לחץ עד שיצרו מעיו ויחלה, ואחר כך מאכילין אותו שעורים עד שכריסו נבקעת. וי"א³¹ שכבר בפעם שניה מכניסין לכיפה.

²⁷ רמב"ם הלכות סנהדרין פרק יח הלכה ו

²⁸ רמב"ם שם הלכה ד

²⁹ ואפילו לרשב"ג דאמר דתלתא הויא חזקה עבירות מהזיקות וכיון דעבר שלש עבירות אף על גב דלא לקה אלא שתי פעמים החזוק רשע ומכניסין אותו לכיפה. רדב"ז שם ועיין להלן

³⁰ בהדר"ן כ' יש לדקדק בכל השנויים במשנתנו בהכנסה לכיפה ובקנאין פוגעין בו אם הם מתקנת חכמים כענין שאמרו ב"ד מכין ועונשין שלא מן התורה, או אם הם הלכה למשה מסיני (עי' רש"י להלן ד"ה היבא רמיזא) ומשמע ודאי דהלמ"מ הם דהא אמרינן לק' בבוועל ארמית שהיא הלמ"מ כדאמר ליה פנחס למשה, דאם נאמר שם מדבריהם מטעם מכין ועונשין אי אפשר דמכין ועונשין ליתיה אלא לצורך שעה למראית עיני הב"ד אבל לעשות תקנה קבועה אין לנו שאין נביא רשאי לחדש מצוה עולמית וכ"ש לחדש בתקנה עולמית מיתה למי שאינו מחויב בה, לפיכך נראה דע"כ כל אלו השניות במשנתנו הלל"מ, אמנם ביד רמה כ' שדין הכנסה לכיפה מדברי סופרים היא וכ"כ הריב"ש בתשובה סי' רנ"א. וראה בחמדת ישראל מ"ע י"ג שהוסיף הרמב"ן שמביא ממכות ו' ע"א מה יעשו שני אחים שראו באחד שהרג את הנפש כו' דמה קשיא להו כיון דעכ"פ מכניסין אותו לכיפה כו', ושם ז' ע"א ר"ט ור"ע אומרים אלו היינו בסנהדרין לא נהרג אדם מעולם רשב"ג אומר אף הם מרבים שופכי דמים בישראל, והרי היו מכניסין אותן לכיפה ולא היו מרביין שופכי דמים, אע"כ דזהו רק מהומרת חז"ל ושפיר אמר רשב"ג דכוונת התורה אינה כן דא"כ ע"פ דין תורה יתרבו שופכי דמים [וראה להלן אות יז]. ועי' כתובות ל"ג ב דלמדו שהובשין עד שנראה אם ימות המוכה ואמרו ה"ד אי דלא אתרי ביה אמאי מיקטל כו' והרי צריכים לחבוש המכה שאם ימות יתנוהו בכיפה אע"כ דזהו רק חומרת רז"ל ע' בס' בית מאיר שם ובחמדת ישראל הנזכר הוצאה שניה במפתחות (מ"ז ע"א) באריכות.

³¹ לפי מה שיתבאר להלן דקיי"ל דבתרי הוהי חזקה.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

ז. היוצק והבולל והפותת המולח המניף המגיש והמסדר את השולחן המטיב את הנרות והקומץ והמקבל דמים בחוץ פטור ואין חייבין עליהן לא משום זרות

היוצק והבולל והפותת והמולח והמניף והמגיש ומסדר את לחם הפנים³² או את הבזיכין על השולחן והמטיב את הנרות והנותן הפתילה והשמן בנרות והמסדר את הנרות³³ והמצית אש במזבח³⁴ והקומץ והמקבל דמים ומוליכן והמוליך כף ומחתה לפני ולפנים³⁵ אע"פ שנפסלו³⁶ והרי הוא מוזהר על כל אלו ולוקה, אינו חייב מיתה מפני שכל אחת מהן עבודה שיש אחריה עבודה ואינה גמר עבודה³⁷. וי"א³⁸ שהמליחה והיציקה והבלילה כשרים בזר ואינו לוקה³⁹, וכן הפתיתה.

³² ואינה נחשבת גמר עבודה כיון שבשבת הבאה צריך לסלקם מן השולחן ועל הסילוק אי אפשר לחייבו כיון שבעינין עבודת מתנה ולא עבודת סילוק (ערוך השולחן העתיד שם סעי' ח)

³³ ליקומי הלכות יומא כד ע"א ח ע"א בדפוי ועיי"ש בעין משפט אות א שאפשר שכלל הרמב"ם את זה במש"כ המטיב את הנרות ודלא בשפת אמת יומא שם מוברא לקמן דסידור הנרות אינו עבודה

³⁴ שאינה עבודה תמה כיון שיש אחריה סידור שני גזירי העצים (כס"מ שם)

³⁵ ליקומי הלכות שם

³⁶ ולכאורה לפי מש"כ הרמב"ם מעשה הקרבנות פי"ג הי"א "לא בלל לא פתת לא הגיש לא משח את הרקיקין כשירה לא נאמרו כל הדברים האלו אלא למצוה שכך היא מצותה" א"כ זר אינו פוסלם ובמעשה רב כתב שלהכי אפסקיה הרמב"ם הינם לבין קומץ וקבלת הדם שבאמת אינו פוסל אלא בזר שקמץ או קיבל הדם וכן בחזו"א על הרמב"ם שם כתב שמה שכתב פסול ולוקה אינו אלא על הסיפא דהיינו סידור לחם הפנים ובזיכין והקמיצה וקבלת דמים אבל יציקה ובלילה ופתיתה לכתחילה כשרים בזר וכ"כ בחומר בקודש פ"ב אות עג (ושאר הדברים המוזכרים כאן פסולים וברמב"ם לא מנאם ועייין ליקומי הלכות שם בעין משפט אות ש א ב) אבל בשער המלך משמע דס"ל שהוא סתירה ברמב"ם וכן בהגה"ה מכן המחבר בנוב"ת יו"ד סי' מג ולפי"ז נקטינן לחומרא

³⁷ שם ה"ה שער המלך ה"י יו"ט פ"ג ה"ד ד"ה כתבתי

³⁸ רמב"ן עה"ת ויקרא פ"ב פס' יא חזו"א על הרמב"ם שם וז"ל שם "וחזר ואמר וכל קרבן מנחתך במלח תמלה, כי יחזור אל מביא המנחה שאמר בו בתחלת הפרשה "ואם מנחת מרחשת קרבנך" והמעם, כי המליחה כשרה בזר כמו יציקה ובלילה"

³⁹ ועייין שער המלך שם מה שפלפל בזה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

